

1989 மே 11]

[பேரவைத் தலைவர்]

நிகழ்ச்சிகளைப் படம் எடுக்க அனுமதிப்பது உண்டு. அவர்களும் ஆளுநர் வருகை, உரையாற்றுதல், முதல்வர் வருகை, வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையைப் படித்தல் ஆகியவற்றை மட்டும் படமாக எடுத்து வெளியிடுவது மரபாக இருந்து வருகிறது. இவற்றைத் தவிர அவையில் நடக்கும் பிற நிகழ்ச்சிகளின் படங்கள் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. 1988, சனவரி 28 அன்று சட்டப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாக வெளியில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள்தான் காண்பிக்கப்பட்டனவே தவிர அவைக்குள் நடைபெற்ற எந்த நிகழ்ச்சியும் படங்களாக வெளியிடப்படவில்லை.

இந்த மரபை ஒட்டியும், முன் உதாரணங்களை மனதிற்கொண்டும் தான் 25—3—1989 ஆம் நாளைய சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டிய கார்ட்களையும், படங்களையும் வெளியிடக் கூடாதெனத் தடை விதித்திருந்தேன்.

எனினும் தொடர்ந்து எதிர்க்கட்சியினர் இதனை வலியுறுத்தி வருவதை மனத்திற் கொண்டும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சி தொடர்பான படங்களை வெளியிட அனுமதி தந்து ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டதை ஏற்றும் சென்னைத் தொலைக்காட்சி நிறுவனத் தாரும் தமிழக அரசு செய்தித் துறையினரும் 25—3—1989-ஆம் நாளன்று சட்டமன்றத்துக்குள் எடுத்த படங்களை வெளியிட்டுக்கொள்ள அனுமதி வழங்குகிறேன். அவற்றை வெளியிடுவதும், வெளியிடாதிருப்பதும் அவர்களது பொறுப்பும் விருப்பும் ஆகும்.

9. சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. அறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 17/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

* 2—5—1989 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[1989 மே 11]

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஏற்கனவே, கடந்த காலத்தில் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லையென்று பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு, தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதன் தோழமைக் கட்சிகளும் பெருவாரியாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தேர்தல் வெற்றியைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களை, அவற்றினுடைய ஜனநாயக உரிமைகளை கேலிக் கூத்தாக்குகிற முறையில், கொண்டு வந்த சட்டம் இப்பொழுது திருத்தப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு என்னுடைய காட்பாடி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நடந்து முடிந்த உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் 14 பேர்கள், மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். ஆக மொத்தம் 15; அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 12 பேர்கள். ஆகவே, 15 பேர்களாக உள்ள அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 12 பேர்களாக இருக்கக்கூடிய அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, 4 பேர்களை நியமனம் செய்து, 12, 16 ஆக்கப்பட்டு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 பேர்கள் சிறுபான்மையாக்கப்பட்டு, ஒன்றிய உப தலைவர் கோ ஆப் செய்யப்பட்ட 10 பேர்களும் ஆக மொத்தம் 12 பேர்கள் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன ஜனநாயக முறை; ஜனநாயகத்தைப் பற்றி பேசுகிறவர்களே, ஜனநாயகத்தை கேலிக் கூத்தாக்கினார்கள், அது இன்றைக்குத் திருத்தப்படுகிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நான் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்வது, பஞ்சாயத்து இல்லாத நேரத்திலே, சணக்குகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் நிர்வகித்தார்கள். அந்தக் கணக்குகளை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடம் இன்று வரையிலும் ஒப்படைக்கவில்லை. அக்கணக்குகள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களிடத்திலோ, ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமோ ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அவை கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர், மின்சார விளக்கு ஆகியவற்றை அரசே வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம ஊராட்சிகளிடம் அதை நிர்வகிக்க நிதி வசதியில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியாகிய குடியாத்தம் பேரூராட்சியிலே 44 ஊராட்சிகள்

1989 மே 11]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

இருக்கின்றன. அதிலே 35 ஊராட்சிகளிலே நிதிநிலை சரியாக இல்லை. மின்சார பல்புகள் வாங்கப்படுவதில்லை. அங்கே மோட்டார் பம்புகள் பழுதடைந்தால் ரிப்பேர் செய்ய முடிய வில்லை. ஆகவே, நான் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களிலே, குடிநீர் வசதியும், விளக்கு வசதியும் செய்யும் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்குக் கிராமப்புற பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அளிக்கப் படுகிற மானியத் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே 40 பைசா, 42 பைசா என்றிருப்பதை, இன்றைக்குள்ள விலை வாசியைக் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், கேளிக்கை வரி, வாகன வரி போன்று பல்வேறு வசையான வரிகளையும், மானியங்களையும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், சனிம வள உரிமங்களையும் நீங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இத்தகைய உரிமங்களைப் பெறுகிறவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேகூட நான் ஏற்கனவே கேட்டுக் கொண்டேன். இந்த அரசு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னாலே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி, அங்குள்ள பிரச்சினைகளைப்பற்றி தெரிந்து, நிவர்த்திக்க அக்கறை எடுத்துக்கொண்டது. அது போல, பேரூராட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும். பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு, ஒன்றியங்களிலே எந்த விதமான திட்டத்தின் மூலமும் நிதி உதவிகள் செய்யப்படுவதில்லை. நான் 1958 ஆம் ஆண்டு முதல், தாராபுரம் என்று அழைக்கப்படுகிற சாட்பாடி பேரூராட்சியில் இன்றைய வரையில் தலைவராக இருக்கிறேன். —மத்தியிலே கலைக்கப்பட்ட நாட்கள் தவிர. கடந்த 25, 30 ஆண்டுகாலமாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக, எங்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லை. என். ஆர். இ. பி., ஐ. ஆர். டி. பி. போன்ற பல்வேறு திட்டங்களின் மூலம், எந்த உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அதே போல் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலே கலந்து கொண்டு எங்கள் குறைகளைச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை. நாங்கள் அநாதையாக இருக்கிறோம். ஆகவே, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் அழைத்துப்பேசி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். அரசு அவ்வப்போது தனது ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிப்பதால், அந்த உயர்வை, பேரூராட்சி மன்றங்கள் தன்கீழ் உள்ள ஊழியர்களுக்கு வழங்க இயலவில்லை. இதனால் பேரூராட்சி மன்றங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றிற்கு மானியங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1989 மே 11]

நகராட்சிகளிலே ஏதாவது, பொது இடங்களிலே ஆக்கிரமிப்புகள் ஏற்பட்டால் அதை அகற்றுவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு உரிமையிருக்கிறது. பேரூராட்சிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட உரிமை இல்லை. ஆகவே பேரூராட்சிகளுக்கும் அத்தகைய வாய்ப்புகளை, உரிமைகளை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிற நேரத்திலே எனக்கு முன்னாலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நம்முடைய மாநில அரசு உரிமைகளைப் பாதுகாக்க, மேலும் மேலும் சலுகைகளைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், மத்திய அரசு உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு இருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளைக்கூட பறிப்பதற்கான சட்டங்களை முன்மொழிந்து இருக்கிறது என்று, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பறிக்கின்ற முறையிலே மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டங்களை எதிர்த்து, நாடு முழுவதிலும் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் சர்க்கார்களும், காங்கிரசுல்லாத சர்க்கார்களும் சேர்ந்து பொதுவான எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்கு நமது தமிழக அரசும் முன்வர வேண்டும். எதிர்ப்பைக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலே ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்கின்ற வகையில் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதை வரவேற்று, இந்த அவையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல்—அந்த அதிகாரங்களை இழந்துவிட்டு பணிகளை செய்ய முடியாத நிலையிலிருந்து—அவர்கள் பணிகளைச் செய்வதற்கு வழிவகைகளைச் செய்கின்ற ஒரு அரசாங்கமாக இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்திருப்பதை உண்மையிலேயே வரவேற்கிறோம். இதற்கு முந்தி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் பேசியது போல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவையிலே, உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் பதவிகள் எல்லாம் எப்படியெல்லாம் மாற்றப்பட்டன என்பதை நாடு அறியும்.

இதற்கு முன்னாலே ஜனநாயகத்தைப் பற்றி பேசியவர்கள் எல்லாம் எப்படி ஜனநாயகம் பறிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். அதே போல இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுக்குத் தம்முடைய அவையைக்

1989 மே 11] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

கூட்டுவதற்கு, அதற்குத் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கக்கூடிய தகுதியை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவருக்கு வழங்கியிருக்கிறது என்பதை—இந்தச் சட்ட திருத்தத்தின் மூலம்—நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, எங்கள் பகுதியில்கூட இந்த மாதிரி ஒரு நிகழ்வு நிகழ்ந்தபோது, முன்னாலே இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவரைத் தரக்குறைவாகப் பேசி, வழக்குகள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டு, நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டதை நாங்கள் எல்லாம் அறிவோம். அந்த வழக்கு கூட நீதிமன்றத்திலே நடந்து அதிலே விடுதலையாகியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இல்லாமல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் அந்த நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்குகிற ஒரு பொறுப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒரு அமைப்பையும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒரு தலைவருக்கு—ஒரு குழுவுக்கு—வழங்கியிருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அது மட்டுமல்ல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும் துணைத் தலைவர் தேர்தலை நடத்தும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அந்த மாதிரியான ஒரு முறை இப்போது மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கப்படுகிறது. ஒரு நிகழ்ச்சியாகச் சொன்னால் இந்த சட்ட திருத்தத்தைப் பொதுவாக நாங்கள் எல்லாம் வரவேற்கிறோம் அதுமட்டுமல்ல, பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே சில சிரமங்கள் இருக்கலாம். இப்போதுகூட அந்தத் திருத்தங்களுையெல்லாம் மாற்றி—கவர்னர் அவர்களுக்கு ஒரு அதிகாரத்தை வழங்குவது போல—ஒரு மாநிலத்திலே இன்னொரு அரசாங்கம் நடைபெறுவதுபோல ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறார்கள் என நினைக்கிறபோதுதான் உண்மையிலேயே எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஒரு சட்ட சபை நிகழ்கிறபோது—தமிழகத்திலே ஒரு மாநில அரசு நடைபெறுகிறபோது—உள்ளாட்சி அதிகாரம் என்று சொல்லி, தனி ஒரு அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தி, அந்த அதிகாரத்தைக் களைப்பதற்கோ அல்லது அந்த அதிகாரத்தைக் பிரயோகிப்பதற்கோ ஒரு கவர்னருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லையென்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை பின்னால் வர இருக்கிறது என்று நினைக்கிறபோது, உண்மையிலேயே வருத்தமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் இருந்த தகுதியையும் பதவியையும் குறைத்து வைத்திருந்தார்கள். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 மே 11]

பின்னால் அவர்களுக்கு எல்லாம் தகுதியையும், திறமையையும், அதிகாரத்தையும் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் இரண்டு மணித் துளிகள் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அதற்குப் பின்னாலே இப்பொழுது சில குறைகள் இருப்பதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக நமது அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லக் காத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயும் ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை நாம் நிர்வகித்து வருகிறோம். நான்கூட சில ஊராட்சி ஒன்றிய கூட்டங்கள் நடைபெறுகிறபொழுது அஜெண்டாக்கள் அனுப்புவதைப் பார்க்கிறேன். அவைகளிலே, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருகின்ற அஜெண்டாக்களிலே பார்க்கிறேன். சம்பளம் கொடுப்பதையும், டெலிபோன் பில் கொடுப்பதையும், மற்றவைகளையும் பற்றித்தான் வந்திருக்கிறதே தவிர, ஏதாவது சரியான திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. அவர்களிடம் போய் இன்னின்னது செய்யவேண்டும். ஊரிலுள்ள சாலைகளைப் பராமரிக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் இடிந்து விழப் போகின்றன. அவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அவைகளைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபொழுது எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூல்நிலைகளிலே, பணம் இல்லாத ஒன்றியங்கள் தான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலேதான் இந்த மருந்தகங்களெல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மருந்தகங்களிலே வேலை செய்கின்ற டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தைத் தவிர, அந்த மருந்துகளை வாங்கி வைக்கின்ற அளவிற்கு அந்த மருந்தகங்களில் முடியவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மருந்தகங்களை நாம் நடத்துவதைவிட, அதை அரசுக்குக் கொடுத்து, நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களின் அமைச்சகத்திற்கே கொடுத்து, அவர்கள் நடத்துவதற்கு வழிமுறைகளைச் செய்தால், அந்த அமைச்சகத்திலே கொடுத்து விட்டால், அந்த மருந்தகங்களிலே அந்த மருந்துகள் இருந்தாவது மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற ஒரு முறையாவது இருக்கும். மருந்தகங்களிலே மருந்துகள் இல்லை. டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் இரண்டாயிரம் ரூபாயாக இருந்தாலும் மற்ற ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளங்கள் எல்லாம் 4,000 ஆக இருக்கின்றபொழுது, சம்பளத்தைத்தான் மாதா மாதம் கொடுக்க முடியுமே தவிர மருந்துகளை வாங்கி

1989 மே 11]

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

வைக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை மாற்றி மருந்துகள் எல்லாவற்றையுமே அந்த நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சகத்திற்கே, அந்த இலாகாவிற்கே கொடுத்துவிட்டால், நம்முடைய நிலைமை, அதற்குச் செலவிடுகின்ற பணத்தைக்கொண்டு, பொதுவாக ரோடு போடுவதற்கோ அல்லது சாலைகளை அமைப்பதற்கோ அல்லது பள்ளிக் கட்டிடங்களைச் சீரமைப்பதற்கோ உபயோசப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதை நான் இப்பொழுது அறிவுரையாகக் கூறக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொன்றாகச் செய்கின்றபொழுது, அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, சில பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே, ஊராட்சி மன்றங்களிலே நடைபெறுகிறபொழுது, சில சாலைகள் சீரமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்கள் செப்பிட்டு, அவைகளைச் சீர் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு அதிகாரம் இருந்தால் அவர்கள் செய்து விட்டு, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே அதற்கான செலவுகளைச் சரி செய்து கொள்வதற்கான ஒரு அதிகாரம் கிடைக்கும். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களையெல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கும், ஒன்றியப் பெருந் தலைவருக்கும் வழங்கியிருப்பதை வரவேற்று நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய முற்பகல் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-02 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 4-00)

பிற்பகல் 4-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் மு. சாத்தையா என்கிற தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் நிலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

10. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 25—3—1989 ஆம் நாளைய சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளின் படங்களை வெளியிடுவது குறித்து—தொடர்ச்சி.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முதலிலே எழுந்தது—on a point of clarification. இன்று நீங்கள் 25—3—1989 ஆம் தேதி சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிப் படங்களை

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 11]

வெளியிடுவது குறித்து அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதிலே இறுதி பகுதியிலே சென்னை தொலைக்காட்சி நிலையத்தாரும், தமிழக அரசுச் செய்தித் துறையினரும் 25-3-1989 ஆம் நாளன்று சட்டமன்றத்திற்குள் எடுத்த படங்களை வெளியிட்டுக் கொள்ள அனுமதி வழங்குகிறேன். அவற்றை வெளியிடுவதும், வெளியிடாமல் இருப்பதும் அவர்களுடைய பொறுப்பும் விருப்புமாகும் என்று சொல்லியிருந்தீர்கள். இது தவிர மற்றவர்கள் யாரேனும் படம் எடுத்திருந்தால் அவைகளை வெளியிடுவதற்கு தடை இல்லை அல்லவா? அந்த விளக்கத்தைக் கேட்கவே நான் எழுந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த அவையில் வேறு யாரும் அப்படிப் படம் எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை, எனவே, இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை. வேறு யாரும் தனிப் பட்ட முறையில் வந்து படம் எடுத்திருந்தால் அது வேறு வகையான குற்றத்திற்குள்ளாகும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, இந்த அவையில் நாங்கள் அனுமதித்து இருப்பது சென்னை தொலைக்காட்சியினரை, தமிழக அரசு செய்தித் துறையினரைத்தான். எனவே, அவர்களுக்கு மட்டும் தான் விதிமுறைகளைச் சொல்ல முடியுமே தவிர, இதற்கு மாறாக வேறு யாரேனும் இயங்கியிருந்தால் அது இதில் உட்படுத்தப்படாது. இப்போது விவாதத்தின் மீது திரு. குமரி அனந்தன் பேசுகிறார்.

9. சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989—தொடர்ச்சி.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த விளக்கத்தை உங்களிடம் கேட்டு, என் மூலமாக தமிழகமும் தெரிந்து கொண்டது. இப்போது பஞ்சாயத்தைப் பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டபோது பல்வேறு செய்திகளை எடுத்து வைத்தார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்பது அதற்கு கீழே இருக்கிற ஊராட்சிகள் என்பது நம்முடைய நாட்டினுடைய ஜனநாயகத்தின் வேர்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இன்று மட்டுமல்ல, தொன்று தொட்டு நம்முடைய நாட்டிலே குடவோலை முறையின் மூலமோ அல்லது மற்றவகையிலோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, கிராமங்கள் ஆட்சி செய்யப்

1989 மே 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பட்டன என்பது இங்கே அனைவருக்கும் தெரியும். முடியாட்சி சர்வ வல்லமையோடு இருந்தபோது கூட கிராம குடியாட்சி என்பது நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதும், அந்த குடியாட்சிக்கு பல்வேறு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த வாரியங்கள் செயல்பட்டு வந்தன என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஆக அடிமட்டத்தில் வேராக இருக்கிற அந்த கிராமங்கள் ஏறத்தாழ தன்னதிகாரம் பெற்றவைகளாக இருந்தன என்று ஒரு சாலத்தில் சரித்திரத்தில் படித்தது மீண்டும் சரித்திரத்தில் இடம் பெறுகிறவசையில் மாண்புமிகு பாரதத்தினுடைய பிரதமர் அவர்கள் பல்வேறு அதிகாரங்கள் இந்த பஞ்சாயத்துக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். அதிகாரப் பரவல் என்று சொல்கிறபோது அந்த அதிகாரம் அந்த கிராமத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கும், அவர்கள் விருப்பப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அந்த உறுப்பினர்களுக்கும், தலைவருக்கும் வேண்டுமென்பது இதிலே அடிப்படை தத்துவம். இந்த தத்துவத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் என்பது இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தமிழ்நாடு அரசாங்கமே சொல்லியிருக்கிற போது, ஏன் அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களுக்குத் தான் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே அதனை இயற்றிவிட்டால், அதை கண்டிப்பாக எல்லா மாநிலங்களும் பின்பற்ற வேண்டியவைகளாக ஆகிவிடுகிறது என்பதுதான் அதிலே முக்கியம்.

இன்னும் ஒன்று, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு மேற்கு வங்காளம், ஹரியானா போன்ற இன்னும் பல மாநிலங்கள் ஒத்துக்கொண்டு உள்ளன என்கிற தகவலையும் நாம் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இன்னும் ஒருவசையிலே சொல்வதாக இருந்தால், இந்தப் பஞ்சாயத்து அமைப்புக்கள் அரசியல் அமைப்பிலே இடம் பெறுவதோடு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடைபெறவேண்டும் என்று சொல்கிற ஒரு கட்டாயம் அதிலே வருவதோடு, பெண்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும், மலைஜாதி மக்களுக்கும் உறுதியாக அங்கே பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடுகள் நடக்கவேண்டும் என்று திட்டமாக செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதனை யாரும் புறக்கணித்துவிட்டு செயல்பட்டுவிட முடியாத அளவிற்கு ஒரு வாய்ப்பு இந்தப் பெண்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும், மலை வாழ் மக்களுக்கும் இங்கே ஏற்படுகிறது. அடித்தள மக்களுக்கே அதிகாரம், மக்களுக்கே அதிகாரம் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு மகத்தான தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு புரட்சிகரமான சிந்தனையின் அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டம் அரசியல் அமைப்பிலே இடம் பெறப்போகிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 11]

மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமகனார் இங்கே சொல்லுகின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள், என்னவென்றால், கவர்னருடைய அதிகாரத்திலேயே ஒரு பஞ்சாயத்தை கலைக்க முடியும் என்று இருக்கிறதே என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட போகிற பில் அல்லது மசோதா இன்னும் தயார் நிலையிலே இல்லை. அது இன்னும் வெளியாகவும் இல்லை. இப்போது இங்கே நாம் பத்திரிகையிலே படிப்பது குறிப்பாக இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற பத்திரிகையிலே போட்டு இருப்பது, பல்வேறு டிராப்ட்டீஸ், பல வகைகளிலே எழுதப்பட்ட அந்த டிராப்ட்டிலே, முன்வடிவிலே, ரொப்பகாலத்திற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட ஒரு முன்வடிவு அது, அரசாங்கம் கைக்கப் போகின்ற முன்வடிவு அது அன்று. அரசாங்கம் கைக்கப் போகின்ற முன்வடிவை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் விவாதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே கூட சொல்கிறார்கள், இந்த மசோதா இப்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் கூட, விவாதத்திற்கு, கருத்துக்களுக்கு மாநிலங்களுடைய கருத்துரைகளுக்கு, மக்களுடைய கருத்துரைகளுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திய பிறகுதான் இது தீர்மானமாக, சட்டமாக நிறைவேற்றப்படும் என்ற உறுதி மாழியை மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே திறந்த புத்தகமாக, 'ஒப்பன் மைன்டோடு' இந்தக் சாரியத்தை அணுக வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கவர்னர் கலைத்துவிடுவாரே என்று சொல்லுகின்ற ஒரு சொல் வருகிறதே, எனவே கவர்னுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கலாமா என்று நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட காரணத்தாலே சொல்கிறேன். கவர்னர் என்பது மாநில அரசைத்தான் இங்கே குறிக்கும். 1978-வது ஆண்டு, நடந்த ஒரு தீர்ப்பை வைத்து நான் சொல்வதாக இருந்தால், 'சம்சிர்சிங் கேஸ்'-லே சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டபோது, சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே சொல்லியிருப்பது, 1978-லே கவர்னர் என்று குறிப்பிடுவது மாநில அரசாங்கத்தைத்தான் குறிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ்-உடைய அட்வைஸ், அவர்களுடைய ஆலோசனை இல்லாமல் கவர்னர் அவர்கள் செயல்படமாட்டார்கள் என்று சொல்கின்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே—ஒரே ஒரு ஆர்ட்டிகலைத் தவிர—(குறுக்கீடு)—ஒரே ஒரு ஆர்ட்டிகலைத் தவிர என்று நான் சொல்லி விடுகிறேன்—மற்றவைகளிலே he is bound to இல்லையா? உங்களுடைய, அமைச்சரவையினுடைய ஆலோசனையைப் பெறுவது அவரது கட்டாயக் கடமையாக இருக்கிற காரணத்தாலே இந்த இடத்திலே இங்கே சொல்லப்படுவது, கவர்னர் என்பது, மாநில அரசாங்கத்தைத்தான் குறிக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1989 மே 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அடுத்தாற்போல் சொல்வதாக இருந்தால், ஒரு பஞ்சாயத்து கலைச்சப்படுமானால், அந்தப் பஞ்சாயத்து கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, அந்தப் பஞ்சாயத்திலே தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்றால், 6 மாதம், அதற்குப் பிறகு 3 மாதம் என்று 9 மாதம் இருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். இதுகூட இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற பில்லே வரவேண்டும் என்பது இல்லை. அநேகமாக 6 மாதத்திற்கு மேலே நீட்டிக்கப் படக்கூடாது என்ற நிலைதான் ஏற்படலாம். அப்படியே வந்தாலும்கூட, எலக்ஷன் கமிஷன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் மிகுந்த ஆற்றல் உடையவர். எப்போதுமே குறைந்த நேரத்திலே தன்னுடைய முழுக் கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய மிகப் பெரிய வல்லமை படைத்தவர்.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. குமரி அனந்தன் : இந்தப் வஞ்சப் புகழ்ச்சியை நான் புகழ்ச்சியாகவே எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே எலக்ஷன் கமிஷன் இதை நடத்துகிறது என்று சொன்னால், இங்கே பெரிசாஸ்திரி வந்து நடத்துகிறார் என்பது அல்ல பொருள். இங்கேயே ஸ்டேட்டிலே ஒரு சீப் எலக்ஷன் ஆபிசர் இருக்கத்தானே செய்கிறார். ஒரு பை-எலக்ஷன் வந்தால் எப்படி நடத்தப் படுகிறதோ, அதைவிட மிக எளிதாக இங்கேயிருக்கிற தேர்தல் அதிகாரிகள் இதை நடத்தி விடுவார்கள் என்ற சாரணத்திற்காகத்தான் இந்தச் செய்தியினை, எலக்ஷன் கமிஷன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர, நேரிடையாகவே எலக்ஷன் கமிஷன் வந்து இங்கே செய்வதில்லை. ஆதலால் மத்திய அரசாங்கம் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இதையும் கொண்டு வந்தாலும்கூட, மேற்கொண்டு இந்தப் பஞ்சாயத்திற்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றுகின்ற பொறுப்பு இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்ப்பது, அந்தத் தொகுதி எப்படி அடங்க வேண்டும் என்று சொல்வது, டி-லிமிட்டேஷன் என்று சொல்லி அதனுடைய வரையறைகளை, எல்லைகள் வகுப்பது, அது வரி வசூலிக்கலாமா என்று சொல்வது, அது வரி வசூலிப்பது, வகுப்பது, தொகுப்பது எல்லாவற்றையும் எந்தெந்த அளவிலே செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிற அதிகாரத்தை வழங்குவது, அதிகாரத்தைச் சட்டத்தின் மூலம் கொடுப்பது இந்தச்

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

[1989 மே 11]

சட்டமன்றமாக இருக்கிற காரணத்தாலே மாநிலத்தினுடைய அதிகாரத்திலே அது தலையிடவில்லை. இந்தத் திட்டம் தலையிடவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனாலேதான் நமது இந்தியப் பேரரசிலே இருந்து கொண்டிருக்கிற பல்வேறு அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர்கள், ஹரியானா முதலமைச்சர் தேவிலால் உள்பட இதனை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆதலாலே நமக்குத் தொன்று தொட்டு வந்து கொண்டிருக்கிற கிராமக் கூட்டாட்சி என்று சொல்லக்கூடிய அந்தக் கூட்டாட்சி தான் வருகிறது. சாந்தி, நேரு பெருமகனார் கண்ட கனவுகள் போல்தான் அது வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் பழம் தமிழ்ச் சூழலைய மரபு மீண்டும் ராஜீவ் சாந்தி புரட்சிகரமாக கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று பாராட்டத்தான் வேண்டுமே தவிர வேறு வசையல்ல என்று சொல்லி, இந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதற்குரிய இந்தச் சூழ்நிலையை நாம் வரவேற்க வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் குறித்த சட்ட முன்வடிவுகளில் என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சிமன்ற சட்டத் திருத்தத்தை நாம் ஆய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, அரசியல் சட்டப்பிரிவுத் திருத்தம் 64, பராமுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கும்போது இந்த விவாதம் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு பாராளுமன்றம் தன்னுடைய ஆயுள் காலத்தை முடிக்கும் போது இது போன்ற ஒரு பெரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இந்தியா முழுவதும் ஒரு காலனி அதிகாரத்தை உருவாக்குவது போல் செய்வது உண்மையிலே பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு எதிரானது என்பதுதான் என்னுடைய முதல் கருத்தாகும். ஒரு அமைச்சர் பதவி முடிகிற காலத்தில் ஏதாவது ஒரு கோப்பில் கையெழுத்துப் போட்டால் அதைக் குறை சொல்லுகிறோம், ஆயுசு முடியக்கூடிய ஒரு பாராளுமன்றம் இதுபோன்ற ஒரு பெரிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது அரசியல் சட்டத்திற்கே முரணானது என்பதைத் நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1973 ஆவது ஆண்டு ஜீவாதார உரிமைகள் பற்றிய வழக்கு கேசுவானந்த பாரதி வழக்கில் மேத்யூ என்ற நீதிபதி— அவருடைய தீர்ப்பிலிருந்து மாறுபட்டாலும் அவர் அன்றைக்குச் சொன்ன, அந்தத் தீர்ப்பில் சொன்ன ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் இங்கே சொல்கிறேன், நான் அரசியல் சட்டத்தை

1989 மே 11] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

மதிப்பவன். அரசியல் சட்டத்தைப் போற்றி பாதுகாப்பவன். இருந்தாலும் அந்த நீதிபதி சொன்ன வார்த்தையை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். The validity of a Constitution is one thing; the source from which it proceeds is a different one. Apart from its validity derived from the Indian Independence Act, its norms have become effaced and a Court, which is a creature of a Constitution, will not entertain a plea of its invalidity. அங்கே ஒரு வாதத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அரசியல் சட்டம் மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டமல்ல. அமெரிக்க நாட்டைப்போல பெரிய மாநாடுகளில் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதாக வரலாறு கிடையாது என்று வாதிடும்போது அங்கே நீதிபதி மேத்யூ அந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 1973 ஆவது ஆண்டு ஏ.ஐ.ஆர். 1922 சுப்ரீம் கோர்ட் என்பதிலே அவருடைய கருத்து இருக்கிறது. அதையும் கொஞ்சம் மேல் போய் பார்த்து அரசியல் சட்டம் முகப்புரையை பார்க்கும்போது "Preamble: We, the people of India. . ." என்று போட்டு நாம் குடியரசை உருவாக்குவதற்கு முன்பே, நவம்பர் மாதம் 26 ஆம் தேதி 1949 ஆவது ஆண்டு பிரியேம்பிளை மட்டும் அரசியல் சட்டத்திற்கு முன்னால் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். "We the people of India" என்று சொல்லி நான் யாரையும் குறை சொல்வதாக எண்ணக் கூடாது. உங்களைக் கேட்டார்களா, என்னைக் கேட்டார்களா, யாரைக் கேட்டார்கள். எந்த பிழப்பிளைக் கேட்டார்கள் என்பது தான் இன்றைக்கு நான் வைக்கக்கூடிய ஒரு வாதமாகும். காரணம் 64 ஆவது சட்டப் பிரிவை பார்க்கும்போது, எங்கேயிருந்து அந்தச் சட்டம் உருவாகிறது. Where is the constituent power? They have amending power under Article 368. They can amend the Constitution. But where is the constituent power? It is not derived, because it is altering the basic structure of the Constitution. பிரதமர் சொல்லியிருக்கிறார். இது பேசிக் ஸ்ட்ரக்ச்சர்—அடிப்படை மாற்றம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்கின்றேன். என்னுடைய சட்ட அறிவுக்கு எட்டக்கூடியதைச் சொல்கின்றேன்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 மே 11]

With great respect to the Prime Minister, the ill-advised Prime Minister, it is alteration of the basic structure. நம் முடைய அரசியல் சட்டப் பிரிவு 40 "The State shall take steps to organise Village Panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-government."

மாநிலத்திற்கு உள்ள அதிகாரம், நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டுவதற்குள்ள அரசு ஆணைகளில் அரசியல் சட்டப் பிரிவு 40 தெளிவாக இருக்கிறது. இந்தப் புதிய அரசியல் சட்டப் பிரிவைக் கொண்டு வந்தால்தான் இந்தியா முழுவதும் ஒரு நல்ல பஞ்சாயத்து ராஜ்னை உருவாக்க முடியும் என்றால் அதற்கு மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற 39-ல் எல்லோருக்கும் சாப்பிடுவதற்கு உணவு, எல்லோருக்கும் வசிப்பதற்கு வீடு, எல்லோருக்கும் உடுப்பதற்கு உடை—என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது—39. "Citizens, men and women equally, have there right to an adequate means of livelihood." What is livelihood? இதற்கே அடிப்படை திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் வரவேற்றிருக்கலாம். காரணம் சாப்பாடு போடுவது அரசியலுக்கு அல்ல. ஒரு நாட்டு மக்களுடைய பசியைப் போக்குவது அரசியல் அல்ல. இது 39-க்காக. அடிப்படையையே மாற்றியிருந்தாலும் கூட ஏற்றிருக்கலாம். மாநிலங்களுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணத்தினால் இங்கே நோட்டு அடிக்க முடியாத காரணத்தினால் அங்கிருந்து நேரடியாக எல்லோருக்கும் சாப்பாடு, எல்லோருக்கும் வீடு, எல்லோருக்கும் உடை என்று 39-ஐ திருத்தி யிருப்பார்களானால் அதை வரவேற்றிருக்க முடியும். அதை விட்டுவிட்டு local self - Government என்ற வார்த்தையே போகப் போகிறது இனிமேல். 64-வது சட்டப் பிரிவு வந்தால் It is local Central Government. It is not local self-Government. ஆக நான் இதை சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் சொல்கிறேன். நான் அரசியல் ரீதியாக சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம் பஞ்சாயத்துராஜ் என்பது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையில் இதே முறையில்

1989 மே 11] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அரசாங்க பரிபாலனம் செய்வதுதான் சாலச் சிறந்ததாகும். அரசியலுக்காக பல மாநிலங்கள் இதை ஆதரிக்கலாம். பலபேர் கூட ஆதரிக்கலாம். ஆனால் அது முரண்பட்ட கருத்தாகும். ஏற்புடையதல்ல என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு. 245, 246, 247 இன்னும் எந்தச் சட்டமும் கொண்டு வரலாம். அதற்கு வரையறையே கிடையாது. அவ்வளவு எஞ்சிய அதிகாரம். Residuary power under Article 247 பாராளுமன்றத்திற்கு உண்டு. அந்த அளவுக்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை வைத்து மாநிலங்களுடைய அதிகாரத்தை பறித்து விடக் கூடாது. எதற்கு நாம் இவ்வளவு வேகமாக அவசரப்பட வேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திற்கு இவ்வளவு அதிகாரம் இருக்கிறது. பாண்டியன் அவர்களுடைய ஆர்குமெண்ட்டுக்கு இது துணையாக இருக்கும். சட்டமன்றம் தவறு செய்தால் உடனே கலைக்கிறார்கள். டெல்லியிலே தவறு ஏற்படுமேயானால் அதை யார் திருத்துவது? யார் அதை கரெக்ட் செய்வது?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்தில் அதற்கு வழியே கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கலைக்க முடியாது. மத்திய அமைச்சரவையையும் கலைக்க முடியாது. சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தால் அமைச்சரவையையும் சேர்த்தே கலைத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே மட்டும் Caretaker Ministry. ஒரு அமைச்சரவை கண்டிப்பாக இருந்தாக வேண்டும். ஆகவே அங்கே ஒரு விதி விலக்கு. இன்றைக்கும் மேலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விரைவில் முடிக்கலாம்.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : டி. வி. யில் பிரதமருடைய பேச்சையும் கேட்டேன் பஞ்சாயத்து ராஜ் பற்றி இப்படி இந்தியா முழுவதும் பஞ்சாயத்து ராஜை உருவாக்குவதன் காரணமாக, Corruption can be eradicated at gross-root level, என்று பிரதமர் சொன்னார். அப்படியென்றால், 'ஏபெக்ஸ் லெவலிலே'

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 மே 11]

எங்கே பார்க்கிறது? கிராஸ் ரூட் லெவலுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ், மேலே 'ஏபெக்ஸ் லெவலுக்கு' எங்கே பார்க்கிறது அப்போது சீழே இருக்கிறவன்தான் எல்லாம். ஆகவே, இது போன்ற கருத்துக்கள் ஏற்படையது அல்ல. இது போன்ற பெரிய சட்டத் திருத்தங்கள் வரும்போது, மாநிலச் சட்டமன்றங்களில் மட்டும் விவாதித்தால் போதாது. கனடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் ஒரு புதிய சட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால், இரண்டு, மூன்று சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். முதலில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும். பிறகு மக்களிடத்தில் செல்ல வேண்டும். பிறகு பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஆனால் இங்கே அப்படி அல்ல. சம்பிரதாயத்திற்காக இங்கே அனுப்பப் படுகிறது. There is no public debate, there is no conversion.

பப்ளிக் டிபேட் என்றால் அந்தந்தக் கட்சியிலே பண்ணுவார்கள். ஆகவே நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வது எல்லாம் இந்த ஊராட்சி மன்றச் சட்ட மசோதாவின் மீது நடைபெறக் கூடிய விவாதத்தில்தான் இதைப் பேச முடிந்தது. காரணம் நாளைய தினம் நம்முடைய கூட்டத் தொடர் முடிகின்றது. ஆகவே இந்த வாய்ப்பை நான் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். ஆகவே 64 ஆவது சட்டப் பிரிவைப் புதிதாக வரக்கூடிய அமென்ட்மென்ட்டை எந்தக் காலத்திலும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்றுக்கொண்டால் The Central Government is having remote control over the State Governments and Panchayats. Remote Master. . There is a Remote Master.

இங்கே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இங்கே இருக்கக் கூடிய மாநிலச் சட்டமன்றம் தான் சட்டத்தை உருவாக்க முடியும். எலெக்ஷன் கமிஷன் அந்தத் தேர்தலையும் நடத்தக் கூடாது. இங்கே நம்முடைய தேர்தலை நடத்துகின்ற பாணியையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நாமே நடத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் அதிக அதிகாரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலக் கட்டத்தில், இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை விட்டு விடாதீர்கள். இந்த அதிகாரங்களைக் கையிலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தமிழ்நாடு நீங்கலாக இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படட்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம். (குறுக்கீடு)

1989 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாதத்திற்கு வாதம் என்று தொடர்ந்து வாதம் செய்தால் போய்விடும் நேரம். ஏற்கெனவே உங்களுக்கு நிறைய நேரம் கொடுத்திருக்கிறேன். பேசியிருக்கிறீர்கள். பிறகு இதிலே என்ன பேசப் போகிறீர்கள் ?

திரு. குமரி அனந்தன் : ஐந்தாவது வருடத்திலே ஆயுசு முடியப்போகிற எதையும் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதை மட்டும்தான். அவருடைய வாதங்களிலே, அவரவருக்கு உரிமை இருக்கிற காரணத்தினாலே எல்லாவற்றையும் மறுப்பது என்னுடைய நோக்கமும் அல்ல. நீங்கள் அனுமதிக்கவும் மாட்டீர்கள். ஐந்தாவது வருடத்திலே ஆயுசு முடிகிறது. எனவே எதையும் கொண்டு வரக்கூடாது என்றால், நமக்கு இருப்பதே, மொத்தம் இருப்பதே ஐந்து. ஐந்து ஆண்டுகள் தான் ஒவ்வொன்றும். இந்தில் ஒரு பகுதி நாட்கள் எல்லாம் எதையும் செய்யக்கூடாது என்று ஆகிவிடும். அதனாலே மட்டும்தான் சொன்னேன். வேறு எதுவும் அல்ல. இன்று மட்டும் நாம் 17 பில்களை எடுத்துக்கொள்கிறோம், அதைப்போலவே தான் இதையும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : வேறு ஒன்றுக்கும் அல்ல. நாம் இங்கே மூன்று ஆண்டு முதலில் ஊராட்சிகளுக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் கொடுத்தோம். அது உத்தரவாதம் உண்டு. அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் கொடுத்தால் உத்தரவாதம் கிடையாது. மாநில சுவர்னர் நினைத்தால் கலைக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இன்னும் முழுமையாக அவர்கள் கருத்து வெளியிடவில்லை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே எங்கெங்கே எல்லாம் 'சுவர்னர்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கே யெல்லாம் அமைச்சரவைதான். இந்தச் சட்டத்தில் எப்படிப்பட்ட நிலை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பது தெரியாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்களாலே இம்மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பஞ்சாயத்துத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்தத் திருத்தம் 1958 ஆவது ஆண்டு அடிப்படைச் சட்டத்திற்கு வருகிறது. அதற்கிடையில் 1985, 1986, 1987 ஆம் ஆண்டுகளிலே பல திருத்தங்கள் மூலம் இந்தப் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலிருந்து அதிகாரத்தைப் பறித்ததைத் திரும்பவும் கொடுப்பதற்கு என்று ஏற்பாடு செய்ய இத்திருத்தம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 11]

அதற்கிடையில், இன்றைய தினம் இந்தப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய பஞ்சாயத்தைப் பற்றி பாராளுமன்றத்திலே சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். அதனால் தான் இதற்கு இன்றைய தினம் பெரிய முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவ்வளவு பெரிய அவசியம் என்ன பாராளுமன்றத்திற்கு? பாரதப் பிரதமருக்கு இன்றைய தினம் நம்முடைய கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே இவ்வளவு அக்கறை ஏற்பட்டது ஏன் என்று பார்க்க வேண்டும். திடீரென்று இந்த அக்கறை எப்படி அவர்களுக்கு வந்தது? தேர்தல் முறையாக நடைபெறவில்லை என்றால் ஒழுங்காகத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும்; அப்படியென்று சொன்னால் எல்லா ஊர்களுக்கும் தேர்தல் முறையாக நடைபெற வேண்டும். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் எத்தனை வருடம் ஆயிற்று தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு? ஏன் தேர்தல் நடைபெறவில்லை? அதைப் பார்த்தால் அதற்கு என்று தனிச் சட்டம். ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்திற்கென்று ஒரு தனிச் சட்டமா என்றால் இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, இன்றைய தினம்.

இங்கே கிராமங்களில் இருக்கின்றவர்களுடைய அதிகாரத்தை டெல்லியிலே இருக்கிறவர்கள் கையிலே வைத்து இஷடம் போல் ஆட்டிப் படைப்பதற்கு இடம் தரக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சமயத்திலே நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிர்வாகம் மாநிலத்திற்கு ஏற்றவாறு, அந்தந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, அந்தந்த மக்களுடைய மன நிலைக்கு ஏற்றவாறு, கிராமப்புற சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, அவர்களுடைய நிதி வசதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நல்ல முறையில் இது வரையில் நடந்து வருகிறது.

தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல மாநிலங்களை நாம் நேரடியாகப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் போது பஞ்சாயத்து நிர்வாகம், பஞ்சாயத்தில் நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் செம்மையாகவும் நல்லமுறையிலும் நடைபெற்று வருகின்றன என்று பார்க்கின்றபோது நாம் பெருமைப்படலாம். ஆனால் இன்றைய தினம் எதை வைத்து இதை மத்திய அரசின் ஆட்சியின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஏதோ வேறு வேலை இல்லை, ஆகவே இந்த வேலையாவது செய்யலாம் என்ற ஒரு நினைப்பில் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கூட சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் அந்த உள் கருத்துக்கு போக விரும்பவில்லை. ஏன் என்றால் அதற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுவதிலே சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பமும் நிலைமையும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது சமீபத்திலே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், இது ஏதோ பேச்சு

1989 மே 11] [திரு. கோ. பூவராசன்]

அளவிலேதான் இருக்கிறது. இன்னும் முடிவு பெறவில்லை என்று. குறிப்பாக ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள், அந்த ஆளும் கட்சிக் கூட்டத்திலே அதாவது ஏ. ஜி. சி. சி. யிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டு விட்டால் அது சட்ட முன்வடிவாக பாராளுமன்றத்திலே, சட்டமன்றத்திலே வரவேண்டும் என்பதுதான் நியதி. எந்த ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சி, முதலாவதாக கட்சிக் கூட்டங்களில் ஜனநாயக முறைப்படி விவாதிக்கப்பட்டு அதிலே அவர்கள் எல்லோரும் ஒத்த கருத்தாக வந்து அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் சட்டமன்றத்திலோ, பாராளுமன்றத்திலோ சட்டமுன்வடிவாகக் கொடுக்கின்ற பழக்கம் இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இப்போது 10 ஆண்டுக்கு இடையில் ஒவ்வொரு கட்சியிலும் அந்த ஜனநாயக முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா? காலாகாலத்திலே தேர்தல் முறையாக நடத்தப்படுகிறதா என்று பார்க்கின்றபோது இல்லை என்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். நான் இதை எழுப்பவில்லை, நம்முடைய முன்னாள் பாரத ஜனாதிபதி திரு. ஜெயில்சின் அவர்கள் ஒரு முறை கேள்வி எழுப்பினார்கள். ஒரு கட்சி ஒரு நாட்டிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற கட்சி எத்தனை தடவை ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஏன் தேர்தல் நடத்தவில்லை? அப்படிப்பட்ட கட்சி இன்றைய தினம் அடிமட்டத்திலே இருக்கின்ற ஜனநாயகத்தைப் பற்றி பேசுவற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று அடிப்படை உரிமையைப் பற்றி அடிகள் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பார்க்கின்றபோது அந்த மாநிலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்து முறைப்படி முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து அமைச்சரவையை அமைக்கின்ற ஒரு முறை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நான் ஏன் இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்போது பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தையும் அவர்கள் கையில் விட்டுவிட்டால் டில்லியிலே இருந்து பஞ்சாயத்து தலைவர்களை நியமிப்பார்கள்; பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களை நியமிப்பார்கள், சமீபினர்களை நியமிப்பார்கள், அப்புறம் கணக்கு வழக்குகளைக்கூட அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள், ஆட்டில் ஒரு முறை இருக்காது. யாராவது ஏதாவது தவறு சொல்ல வேண்டும் என்றால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை நாடி செல்ல வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகிவிடுவோம் என்ற நிலையில் நாம் போய் கொண்டிருப்போம். ஒரு தவறான முன் உதாரணத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை முழுக்க முழுக்க நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 11]

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாயத்தில் நியமன உறுப்பினர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களால் நியமிக்கப்படலாம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை சரியான முறை அல்ல. அந்தந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் அந்தந்த நியமன உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அது தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினர், பெண்கள்—இதில் ஏதாவது குறைவு ஏற்பட்டால் அதை அவர்கள் நியமனம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை இடையில் இருக்கின்றவர்கள் சட்டம் போட்டு அவ்வப்போது எல்லாம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் அரசியல் கட்சியால் ஒரு அரசியல் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது பஞ்சாயத்தில், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் ஒருகட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏராளமான பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் நல்ல நிர்வாகம் இருந்தாலும், நிர்வாகத்தைப் பற்றி கவலைப்படாமல், அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் மாற்றுவதற்கு ஏதாவது முறை இருக்கிறதா என்று சண்டிற்று ஜனநாயக முறைப்படி மாற்றுவதற்கு மனம் இல்லாமல் அதிலே அதிகார வர்க்கத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய தயவில் ஒரு சிலர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி கோ-ஆப்ட் என்ற முறையிலோ அல்லது வேறு முறையிலோ அவர்களை வரச் செய்து உதவித் தலைவர், தலைவர் அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறை இருப்பதை இன்றையதினம் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்தப் புதிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதே முழுக்க முழுக்க நாம் வரவேற்க வேண்டும். ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தினுடைய நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு இருந்தால்தான் மேல் மட்டத்தில் தொடர்ந்து பல நல்ல சாரியங்கள் நடைபெறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். எவ்வளவுதான் பணம் நாம் கொடுத்தாலும்கூட இன்றையதினம் அடி மட்டத்திற்குப் போய் சேரவில்லை என்று சொல்வதற்குக் காரணம் கிராமத்தில் இருக்கின்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகள் ஒழுங்கான முறையிலே, நல்ல முறையிலே அமையவில்லை; அதிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் சரியான முறையில் அதில் பங்கு கொள்கின்ற அளவுக்கு இல்லை என்பதால் நாம் எவ்வளவுதான் பணம் செலவிட்டாலும் முறையாகப் போய் அவர்களுக்கு எட்டவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொள்கிறோம். அப்படி இருக்கின்றபோது இன்றைய தினம் அந்த அமைப்பின் அன்றாட நிர்வாகத்தில் அங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றிய அதிகாரிகள், பஞ்சாயத்து ஆணையர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் நேரடியாக நிர்வாகத்திலே அவர்

1989 மே 11]

[திரு. கோ. பூவராசன்]

களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு நியதி இருப்பதை உணர்ந்து செயலாற்றுகின்றபோதே நிறைய குறைகள் இருப்பதை நாம் காணுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பிலிருந்து மேற்கொண்டு பாராளுமன்றம் வரையில் இது போய் எட்டும் என்று சொன்னால் எந்த அளவிற்கு அது சரியாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்தச் சமயத்திலே நம்முடைய ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்கள் சமீபத்திலே நடந்த மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டுவிட்டு வந்தார்கள், தயவு செய்து நாளையோ அல்லது இன்று இருக்கின்ற நேரங்களிலோ நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டிலே என்ன விவாதிக்கப்பட்டது? என்ன ஏற்பாடு செய்தார்கள்? நம்முடைய சருத்துக்களாக என்ன எடுத்து வைத்தார்கள்? அவர்களுடைய மொத்த சுருத்துக்கள் என்ன? எந்த எந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வாறெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதை ஒரு அறிக்கையின் மூலம் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

பொதுவாக இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு, அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்ற அளவிலே இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பெரிதும் வரவேற்கின்றேன். மொத்தமாக நம்முடைய அதிகாரத்தை எங்கேயோ ஒருவர் எடுத்துக்கொள்கின்ற நிலை, பாராளுமன்றம் எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற நிலை இருப்பதை முழுக்க முழுக்க நாம் ஆதரிக்கக் கூடாது. முதல் மட்டத்திலேயே அதை எதிர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கே. ஆர். சந்திரன், திரு. இராமச்சந்திரன், காங்கிரஸ் சட்டியினுடைய துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. குமாரி அனந்தன், முன்னாள் சட்டப்பேரவையின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராசன் ஆகியோர் இங்கு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துப் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 மே 11]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் புதிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டக்கூடிய வகையில் அரசின் சார்பாக திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 1985 ஆம் ஆண்டு, கோ-ஆப்ட் செய்வது, நியமனத் தேர்வு செய்வது, நியமனம் இவையெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிலையில் நியமனம் செய்வது என்று இருந்த நிலையை மாற்றி அந்த நியமனம் என்பதை நாம் இப்பொழுது நீக்கிவிட்டு கோ-ஆப்ட் செய்வது அந்த ஊராட்சி ஒன்றிய குழுவே; மூன்று பெண்கள், மூன்று சாழ்த்தப்பட்ட மலைஜாதி வகுப்பினர் போன்றவர்களைத் தேர்வு செய்துகொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் அந்த மன்றத்துக்கே அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. அதைப்போல பல்வேறு அதிகாரங்களை வழங்கக்கூடிய வகையில் இந்தப் புதிய சட்ட முன்வடிவிலே இங்கு நாம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதைப் போல நியமிக்கப்படும் முறை நீக்கப்படுகிறது. 1-ஏ மற்றும் 1-சி, மேலும் ஒன்றியத்திலுள்ள ஊராட்சிகளின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் முன்பு இருந்தது போல ஒரே சீராக 3 பெண்கள் மற்றும் 3 சாழ்த்தப்பட்ட மலைஜாதியினர் இருக்கும் வகையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று மாத காலத்திற்குள் கோ-ஆப்ட் செய்யவில்லை என்றால் நேரடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நியமனம் செய்யலாம் என்று இருந்ததை நாம் ரத்து செய்து ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கே அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது.

அதைப் போல பல்வேறு அதிகாரங்களைத் தந்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே நாங்கள் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே அவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் படித்து இருப்பார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் அவர்கள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து அவர்கள் கருத்துக்களைக் கேட்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கேட்டார்கள். ஏற்கெனவே ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுத் தலைவர்கள், நகர்மன்றத் தலைவர்கள் ஆகியவர்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த ஆட்சி கேட்டுத்தான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய கருத்தும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசுவோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, துணைத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, முன்பு ஊராட்சி ஒன்றியக்

1989 மே 11] [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

குழுக்களால் நடைபெற்றது. அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருந்தது. இடையிலே அதை மாற்றி அந்த அதிகாரத்தை ஆர். டி. ஓ. மூலம், அவர் கூட்டத்தைக் கூட்டுவது, அதிலே போய் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டு, துணைத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறையை தங்கள் வசதிக்காக முன்பு ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள்.

அதை இப்போது ரத்து செய்து மீண்டும் துணைத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கே கொடுத்து அவர்களுடைய தலைமையிலேயே துணைத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. குமாரி அனந்தன் அவர்கள் பெண்களுக்கு 30 சதவிகித வாய்ப்பு, அரசியல் சட்டத் திருத்தம் 64-ஐத் திருத்தம் செய்து, உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் அவர்களுக்குத் தர இருக்கிறோம்—தாழ்த்தப்பட்ட மலைஜாதியினருக்கு—என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தியாவில் இருக்கிற ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்பில் ஒவ்வொரு முறை கையாளப்படுகின்றது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இரண்டு அடுக்கு முறையாக வைத்து மிகச் சிறப்பாக, மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கக்கூடிய வகையில், வழி காட்டக்கூடிய வகையில் ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

மாவட்ட அளவில் மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுத் தலைவர்கள், நகர்மன்றத் தலைவர்கள் எல்லாம் கலந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உள்ள சங்கடங்களை அல்லது அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலைமைகளை அந்தக் கூட்டத்திலே எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்கே வருகின்ற மற்ற அதிகாரிகளை எல்லாம் கேட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை—அரசியல் சட்டப் பிரிவு 64-ஐத் திருத்துவதன்மூலம் நேரடியாக ஒரு ஏஜென்ஸியை அவர்களே அமைத்துக் கொள்வது போல இன்றைக்குத் தெரிவிக்கின்ற கருத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். அதைத்தான் முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களும் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 மே 11]

இதிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் தரப்பட வேண்டும். இதை அந்த மாநில அரசாங்கமே செய்யலாம். ஒப்பிடிச் செய்தால் என்னவென்று நமக்கு ஆலோசனை வழங்குவார்களேயானால் நாமே கூட அதைச் செய்யலாம். ஆனால், அரசியல் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளாட்சிகளின் அதிகாரத்தை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை. அதைத்தான் எங்களுடைய கருத்தாக இங்கே தெரியப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேண்டுமானால் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களே கூட இந்தியாவின் பிரதமருக்கு இதைத் தெரியப்படுத்தலாம். நம்முடைய மாநிலத்திலே பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் பெண்களுக்குச் சொத்தில் பங்கு உண்டு, ஆண்களுக்கு என்ன உரிமையோ அந்த உரிமை பெண்களுக்கும் உண்டு என்று இப்போது சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-40)

இதைப்போல் அகில இந்திய அளவில் நடைமுறைப்படுத்தும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அது பலன் தரும் என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டால் அதைக்கூட நாமும் இந்த மன்றத்தின்மூலம் எல்லோரும் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் விடுத்து இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குள்ளே இருக்கிற ஊராட்சி மன்றங்கள்—மேற்பார்வையில் என்று கூட வைத்துக் கொள்ளலாம்—பேரூராட்சி மன்றங்கள், போன்றவற்றில் ஏப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எல்லாம் நாள்தோறும் எழுப்பப்படுகின்றன; உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதை எல்லாம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே இவற்றை மத்திய சர்க்காரின் நேரடிப் பார்வையின்கீழ் செயல்படுத்தக் கூடிய முறையில் கொண்டு வருவதைத்தான் தவிர்க்க வேண்டும். மக்களுடைய கருத்தைக் கேட்க வேண்டும். அவசரப்பட்டு இப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு வரக்கூடாது என்று இந்த ஆட்சியின் சார்பாகத் தெளிவாகத் திட்டவட்டமாக நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

இன்னும் செரில்லப்போனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது; இந்த மன்றத்தினுடைய பொன் விழா நடந்து கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே 15 ஆம் தேதியிலிருந்து 30 ஆம் தேதிக்குள் நீங்கள் முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டினால்

1989 மே 11] [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

நான் சலந்து சொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று இந்தியாவினுடைய பிரதமருடைய அழைப்பை ஏற்று பெருந்தன்மையோடு நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி, ஐந்தாம் தேதி வாக்கில் கூட்டப்படுகிற மாநாட்டைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைப்புகள் என்று கேட்டார்கள். அதற்குக் கூட வாய்ப்பு அளிக்காமல், இல்லை, இல்லை, மாநாட்டை நடத்தியேதான் தீருவேன் என்று சொல்வதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களை மதிக்கவேண்டும். ஒரு மாநிலத்தை மதிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மத்தியில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எப்படி இருப்பினும் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த மாநிலத்தினுடைய உரிமையை விட்டுக் கொடுக்க இந்த அரசு என்றைக்கும் தயாராக இருக்காது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரியப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஏன் அவர்களுக்குத் திடீர் அக்கறை வந்துவிட்டது என்று கேட்டார்கள். எடுத்துக் கொண்டவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டால்தான் தெரியும். நமக்குத் தெரியாது. எல்லாம் பதவி மோகம்தான். அந்த மோகத்தில் ஏற்படுகிற, அவசரத்தில் அள்ளித் தெளித்த சேர்லம் போல, நடைபெறுகிற காரியமாகத்தான் இது இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு அதிசாரங்களை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவுக்கு வழங்க இருக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவு பற்றி பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்; அதற்கு அதிசாரம் வழங்க வேண்டும்; மாநில அரசு செய்யக்கூடிய திட்டங்களை இந்த ஊரக உள்ளாட்சித் துறை மூலம் சிறப்பாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டிருக்கிற நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, உடனடியாக 10 நாட்களில் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவினுடைய தலைவர்கள் மாநாடு, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மாநாடு ஆகியவற்றை எல்லாம் கூட்டி சருத்துக்களைக் சேட்டு இப்போது இவ்வளவு அதிசாரங்களை நாம் வழங்குகிறோம். என்னை ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் எல்லாம் வந்து சந்தித்து பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். ஒரு முறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் பேரன்றவர்களை எல்லாம் வைத்து. தகுந்த அதிசாரிகளைக் கோண்டு

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 மே 11]

ஊராட்சி மன்றக் கூட்டங்களை எப்படி நடத்துவது, நிதியாதாரத்தை எந்தெந்த வகையில் சுட்டிக் கொள்வது, அவர்களுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கை எப்படி வைத்துக் கொள்வது, எந்தெந்த இனத்தின்கீழ் அரசாங்கத்தினுடைய மானியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதை அவர்கள் எப்படி எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் எல்லாம் முன்பு அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி தரப்பட்டது. ஆனால் சடந்த காலத்தில் அத்தசைய பயிற்சி இல்லை. ரொப்பப் பேருக்கு அது மறந்து விட்டது. ஆகவேதான் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம். நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் பிறந்த நாளான ஜூன் மாதம் 3 ஆம் தேதி தமிழ்நாடெங்கும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய பயிற்சி முகாம் ஒரு நாள் நடத்தப்படும்; அதற்சான ஏற்பாடுகள் நடந்துசொண்டிருக்கின்றன என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலங்களுடைய முதல்வர்கள் மாநாட்டை, இங்கே பொன் விழா இருப்பதால் தள்ளி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டதெல்லாம் உண்மைதான். அவர்கள் அவ்வாறு தள்ளி வைத்து நடத்துவதற்குரிய சூழ்நிலை சரியாக இல்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னதைச் சொல்கிறேன். 'நீங்கள் வருவதை நாங்கள் விரும்புகிறோம்; நீங்கள் வரவில்லை என்றால் உங்கள் சார்பிலே யாரையாவது அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று ஷீலா தீட்சித் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்' என்று சொன்ன அளவுக்குத்தான் இங்கே தகவல் தெரிவித்தார்கள். எனவே நமது தமிழ்நாட்டினுடைய பிரதிநிதித்துவம் அவர்களுக்கு வரவேண்டுமென்பதிலே மத்திய அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு இருந்தது என்பதை மட்டும் நான் உங்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

1989 மே 11]

பிரிவுகள் 2 முதல் 14 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/1989) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) மாநகராட்சிச் சட்டங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநகராட்சிச் சட்டங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன் மீது விவாதத்தைத் தொடங்குபவர் திரு உ. ரா. வரதராசன் அவர்கள்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட முன்வடிவை, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் சட்சியினுடைய சார்பிலே வரவேற்று சில கருத்துக் களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநகராட்சிகள், அவற்றிலே வாழ்கின்ற மக்களுடைய நிலைமை எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன, அவை மாநகராட்சியினுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்

* 3—5—1989 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.